

РЕШЕНИЕ

№ 2201

гр. София, 24.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 06.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6114** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на Т. П. Г., в качеството му на управител на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу Агенция по вписванията [населено място] /АВ/.

Предявен е иск с правно основание чл.28, ал.2 от Закон за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ЗТРРЮЛНЦ/ във вр. с чл.1, ал.1 от Закон за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Твърди, че за обжалване на отказ на длъжностно лице по регистрацията към АВ пред СГС са ползвани адвокатски услуги и е заплатена държавна такса. Така е причинена вреда на дружеството в размер на 327,50 лв., от които 300,00 лв. платени за хонорар на адвокат и 27,50 лв. държавна такса за подаване на жалбата. Иска се присъждане на обезщетение за имуществени вреди в общ размер на 327,50 лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба - 04.06.2019г. Претендира се и присъждане на направените в това производство разноски.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуален представител. Представена е писмена защита.

Ответникът с писмен отговор оспорва исковата молба. Твърди, че за регистърното производство важат общите правила за охранителните производства, поради което на основание чл.541 от ГПК разноските по тези производства остават за сметка на молителя, включително в случаите на отказ и последвалата му отмяна при оспорването пред съда.

Прокурорът изразява становище за основателност на исковата претенция.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

С Отказ рег. №20180404154055/08.04.2019г. на длъжностно лице по регистрацията от АВ, по заявление вх.№20190404154055, подадено от [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място] чрез управителя Т. Г., е отказана първоначална регистрация на дружеството.

Отказът е обжалван пред СГС по реда на чл.25 от ЗТРРЮЛНЦ, който с решение №765/19.04.2019г., постановено по ч.т.д. № 674/2019г. го е отменил. С посоченото решение не са присъдени разноски в полза на дружеството. Решението е влязло в сила на 19.04.2019г..

От представеното заверено копие на ч.т.д. № 674/2019г. по описа на СГС се установява, че жалбата е изготвена от адв.Д. З..Към жалбата са приложени пълномощно за адв. З. и договор за правна защита и съдействие, сключен между Т. Г., в качеството му на управител на [фирма] и адв. З., с предмет - оказване на правна защита и съдействие пред СГС по дело срещу АВ за отмяна на отказа. В договора е записано, че е заплатен адвокатски хонорар в размер на 300,00 лв. в брой.

В ч.т.д. № 674/2019г. по описа на СГС е приложено и платежно нареждане, с което се установява плащане на държавна такса за образуване на делото в размер на 27,50 лв.

ПРАВНА СТРАНА

Допустимостта на исковата молба е установена с определение по адм.д. №12653/2019г. по описа на ВАС.

Разгледана по същество исковата молба е частично основателна.

Съгласно чл.28, ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ, Агенцията по вписванията отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на длъжностни лица по регистрацията, по реда на ЗОДОВ.

Дейността на Агенция по вписванията се разглежда като административна. Със Законът за търговския регистър, /в сила от 1.01.2008г./ е преуредено производството по регистрация на търговците от съдебно-охранително /до този момент и осъществявано от окръжните съдилища/ в административна дейност, осъществявана от административни органи. Дейността е възложена на специализиран административен орган - Агенция по вписванията, която е администрация към министъра на правосъдието. Действията по вписванията, обявяванията и заличаванията в търговския регистър се извършват от служители в Дирекция "Длъжностни лица по регистрация", правомощията, на които са записани в чл.15 от Устройствения правилник на Агенцията по вписванията. Агенцията и длъжностните лица по регистрация са административни органи по смисъла на § 1, т.1 от ДР на АПК, защото принадлежат към системата на изпълнителната власт и са носители на административни правомощия, овластени със закон.

Разпоредбата на чл.28, ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ препраща към ЗОДОВ за реда за обезщетяване на вредите, причинени от АВ на физически и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на длъжностни лица по регистрацията.

В съдебната практика се приема, че ищецът макар да е имал възможност да

претендира разноските в производството по чл.25 от ЗТРРЮЛНЦ, при наложилата се практика в окръжните съдилища да не се присъждат разноси с мотиви, че се касае за едностранно охранително производство, не представлява гаранция за това, че той е разполагал с достъп до съд и с ефективно правно средство за защита на своите имуществени права, попадащи в обхвата на защита по ЕКПЧ. По тази причина за случаи като настоящия ефективното средство за защита е искът по чл.28, ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ във вр. с чл.1 от ЗОДОВ.

Със събраните по делото доказателства се установява, че искът е доказан по основание. Налице са трите елемента от фактическия състав за възникване отговорността на Агенция по вписванията - отменен по предвидения в закона ред незаконосъобразен акт, настъпила имуществена вреда и причинна връзка между настъпилата вреда и акта. Вредите се изразяват в платена сума за обжалване на отказа за регистрация, който е отменен от съда като незаконосъобразен. Заплащането на адвокатското възнаграждение се установява с представения договор за правна защита и съдействие, а заплащането на държавната такса с платежно нареждане, които документи са били представени на 15.04.2019г. заедно с жалбата по ч.т.д. № 674/2019г. по описа на СГС. Налице е и причинна връзка, защото ако не беше постановен незаконосъобразният акт претендираните вреди не биха настъпили. Заплатените разноси следват по време постановения незаконосъобразен акт на длъжностното лице по регистрация. Адвокатското възнаграждение и държавната такса са вреда за ищеца защото плащането им намалява фактически неговото имущество. Процесуалното представителство осъществявано от адвокат в производството по чл.25 от ЗТРРЮЛНЦ не е задължително, но това е призната и гарантирана от закона възможност за всеки участник в съдебно производство, за която услуга страната в охранителното производство дължи плащане в минимален размер от 200 лв. при закрито съдебно заседание и 300 лв. при проведено открито съдебно заседание по жалба срещу отказ за вписване в СВ, съгласно чл.11 от Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. С писмения отговор ответникът е оспорил размера на заплатения адвокатски хонорар, претендиран като обезщетение. В случая решението, с което отказът е отменен е постановено в закрито съдебно заседание, поради което и предвид фактическата и правна сложност на делото ответникът дължи обезщетение в размер на 200 лв. за адвокатски хонорар. Освен това обжалването на отказа, постановен от длъжностното лице при ответника пред СГС, е свързано със задължителното заплащане на държавна такса в размера предвиден в Тарифата към ГПК, която в случая е 25, 00 лв. /чл.28 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК/. Предвид изложеното общият размер на дължимото обезщетение е в размер на 225 лв. За разликата в размера до 327,50 лв. искът е неоснователен. Обезщетението се дължи ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба - 04.06.2019г.

На основание чл.10, ал.3 от ЗОДОВ ответникът следва да заплати на ищеца и направените в настоящото съдебно производство разноси. Представени са доказателства за заплатен адвокатски хонорар в размер на 500 лв. и за платена държавна такса в размер на 50 лв. Съобразно чл.8, ал.1, т.1 от Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и съразмерно с отхвърлената част от иска ответникът следва да заплати на ищеца сумата 350 лв. разноси по делото, от които 300 лв. възнаграждение за адвокат.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Агенция по вписванията [населено място] да заплати на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място] обезщетение за имуществени вреди, представляващи разноски по ч.т.д. № 674/2019г. по описа на Софийски градски съд, в размер на 225 лв, ведно със законната лихва считано от 04.06.2019г. до окончателното изплащане, като искът за разликата в размера до 327,50 лв. отхвърля като неоснователен.

ОСЪЖДА Агенция по вписванията [населено място] да заплати на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място] съдебни разноски в размер на 350 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: